

Dagningen

En budbärare om Kristi närvaro

Dagningen-tidningen

April 2026

Innehållsförteckning

HUVUDARTIKEL	2
LIV FRÅN DE DÖDA	2
BIBELSTUDIER	15
UPPSTÅNDELSENS HOPP	15
GE KEJSAREN VAD KEJSAREN TILLHÖR OCH GUD VAD GUD TILLHÖR	18
VAR SOM ETT BARN	21
UNDERVISA FAMILJEN	23
KRISTET LIV OCH LÄRA	26
TECKEN PÅ LÄRJUNGASKAP	26

Följ med i din Bibel!

Liv från de döda

”Jag har först och främst förmedlat till er det som jag själv har tagit emot, nämligen att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han begravdes och att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna.”

1 Korintierbrevet 15:3,4

Bibeln förmedlar från början till slut en lära som inte finns någon annanstans: att ett framtida liv för de döda kommer att komma genom en uppståndelse. Alla de gudomligt inspirerade författarna uttryckte sin tillit till en Frälsare. De förkunnade vidare att ”på morgonen”, när Gud kallar mänskligheten från graven, kommer de att träda fram, och de ogudaktiga skall inte längre ha herraväldet över jorden. Psalmisten säger till oss: ”Som får läggs de i graven; döden skall äta dem; och de rättfärdiga skall härska över dem på morgonen.” (Psaltaren 49:14). ”Morgonen” kommer att ge de rättfärdiga herraväldet, men kommer också att befria alla från gravens makt. Även profeterna undervisade om de dödas uppståndelse, och författarna till Nya testamentet grundade alla sina förhoppningar om ett framtida liv och välsignelse på den. Aposteln Paulus skrev: ”Om de döda inte uppstår, har inte heller Kristus uppstått. Och om Kristus inte har uppstått, är er tro förgäves; ni är fortfarande kvar i era synder. Då har också de som har somnat in i Kristus gått förlorade.” 1 Korintierbrevet 15:16–18

Vår Herres uppståndelse

Paulus talade om Guds kraft i samband med Jesu uppståndelse från de döda: "Vilken är den överväldigande storheten i hans kraft gentemot oss som tror, enligt verkan av hans mäktiga kraft, som han utövade i Kristus, när han uppväckte honom från de döda och satte honom vid sin högra sida i himlen." (Efesierbrevet 1:19,20). Jesus själv förutsade sin egen död och efterföljande uppståndelse för sina lärjungar och sade att han "måste gå till Jerusalem och lida mycket av de äldste och översteprästerna och de skriftlärdade, och bli dödad och uppstå igen på tredje dagen." Matteus 16:21

Jesu Kristus uppståndelse var mer än ett uppvaknande ur dödens sömn. Det var hans upphöjelse till den högsta livsnivån i hela universum – det gudomliga. Jesu uppståndna ställning har beskrivits som: "Långt över alla furstendömen och makter och krafter och herravälden och varje namn som namnges, inte bara i denna värld, utan också i den som skall komma: Och [Gud] har lagt allt under hans fötter och gav honom att vara huvudet över allt för kyrkan, som är hans kropp, fullheten av honom som fyller allt i alla." "Och han är huvudet för kroppen, kyrkan; han är början, den förstfödde från de döda, så att han i allt skall ha företräde." Efesierbrevet 1:21-23; Kolosserbrevet 1:18

Även om vi inte kan förstå den kraft som ligger i en så mäktig handling som denna, kan och bör vi glädja oss över de många försäkringarna i Bibeln om att samma kraft som uppväckte Jesus från de döda har lovat att hjälpa oss i alla våra nödlägen. Denna Guds kraft ges oss i proportion till vår trofasthet när vi offerar våra liv som medoffrare tillsammans med Jesus. Det är till denna viktiga tanke som Paulus hänvisar när han

säger: "Ja, jag anser allt som förlust för att vinna Kristus Jesus, min Herre, för vilken jag har förlorat allt och anser det som skräp, för att jag må vinna Kristus." (Filipperbrevet 3:8). Han tillägger sedan: "För att jag må lära känna honom [Jesus] och kraften i hans uppståndelse och gemenskapen i hans lidanden, så att jag blir likformig med hans död, om jag på något sätt må nå fram till de dödas uppståndelse." Filipperbrevet 3:10,11

Guds mäktiga kraft ger oss den styrka som krävs för att offra våra liv, om vi dagligen överlämnar oss till honom som levande offer (Romarbrevet 12:1). Herren använder inte sin makt för att tvinga sitt folk att göra hans vilja. Om de visar en vilja att offra sig, ger han dem möjligheten och den styrka som behövs för att uthärda de prövningar som det renande arbetet för att bli godkänd av honom kan medföra. Aposteln Petrus uttryckte den rätta tankegången i denna fråga. Han skrev: "Ödmjuka er därför under Guds mäktiga hand, så att han kan upphöja er när tiden är inne. Lägga all er omsorg på honom, ty han har omsorg om er." 1 Petrus 5:6,7

Paulus tal

Paulus ger oss en fullständig redogörelse om uppståndelsen i sitt brev till bröderna i Korint i 1 Korintierbrevet 15:12-28. Först bevisar han att tron på en uppståndelse är en del av den kristna läran, utan vilken hela den kristna trons struktur skulle vara värdelös. (1 Kor 15:12-19). För det andra, efter att ha bevisat läran, visar han att vår Herres uppståndelse är Guds garanti för en uppståndelse för hela mänskligheten, för vilken Kristus dog. (1 Kor 15:20). Han fortsätter med att bevisa detta faktum och dess rimlighet genom att säga: "Eftersom döden kom

genom en människa, kom också de dödas uppståndelse genom en människa.” (1 Kor 15:21). Genom människan Adam kom döden till hela människosläktet, så genom människan Kristus Jesus blir uppståndelsens välsignelse tillgänglig för alla.

Det är viktigt att notera att även om en fullständig uppståndelse till fullkomlighet görs tillgänglig för hela mänskligheten, följer det inte att alla kommer att erhålla välsignelsen av evigt liv som kommer att erbjudas under förvaltningen av Kristi rike av sanning och rättfärdighet. Evigt liv är endast för dem som framgångsrikt klarar en provnings- och testperiod för att bevisa sin värdighet under rikets rättfärdiga villkor. Alla som sätter sin tro och sitt förtroende till Kristus, och som utvecklar en hjärtkaraktär lik hans, kommer att ”göras levande”. De kommer att få evigt mänskligt liv. Detta är vad som menas med apostelns ord: ”Liksom alla dör i Adam, så skall också alla göras levande i Kristus.” (1 Kor. 15:22). Alla som klarar provningarna i karaktär och lydnad mot den gudomliga lagen efter att de har vaknat upp från döden kommer att få detta löfte fullt ut.

Det som utmärker sig

Som tidigare citerats skrev Paulus att han betraktade ”allt som förlust” för att han skulle kunna känna kraften i Jesu uppståndelse. Han hade utan tvekan i åtanke den himmelske Faderns kraft som står till förfogande för hans folk när de offrar sina liv tillsammans med Jesus, och Guds vidare användning av den kraften för kyrkans räkning i den ”första uppståndelsen”. Uppenbarelseboken 20:6

Alla nuvarande fördelar i form av hälsa, bekvämlighet, prestige eller världslig glädje kommer att vara

ingenting jämfört med andlig härlighet. Vi bör, precis som Paulus gjorde, betrakta allt annat som av ringa värde när vi tänker på vad som har utlovats till alla som har kallats till en sådan hög - ära. En sådan ära kan dock endast bli vår om vi nu har del i Kristi lidanden. Som aposteln sade: "Det som var en vinst för mig, det räknade jag som förlust för Kristi skull." (Filipperbrevet 3:7). Om vi är trogna kommer vi att uppleva Guds mäktiga kraft som uppväcker oss från de döda i den första uppståndelsen och upphöjer oss till sin högra sida tillsammans med Kristus. (Uppenbarelseboken 3:21). Således kommer den trogna församlingens framtida arv att vara ett arv av härlighet, "den härlighet som överträffar allt". 2 Korintierbrevet 3:10

Lätt bedrövelse

När Paulus skriver om detta ämne säger han till oss: "Vår lätta bedrövelse, som bara varar en kort stund, ger oss en långt större och evig härlighet; vi ser inte på det som syns, utan på det som inte syns; ty det som syns är förgängligt, men det som inte syns är evigt." (2 Korintierbrevet 4:17,18). Här visar aposteln oss att endast de som helt har överlämnat sig till Gud kommer att förstå och uppskatta denna himmelska kallelse i Kristus Jesus. När Paulus talar om vad Jesus ger oss, säger han vidare: "Honom har Gud utsett till försoning genom tro på hans blod, för att visa sin rättfärdighet genom att förlåta de synder som begåtts tidigare, genom Guds långmodighet; för att, säger jag, just nu visa sin rättfärdighet, så att han kan vara rättfärdig och rättfärdiggöra den som tror på Jesus." Romarbrevet 3:25,26

Aposteln Paulus visar oss att det kommer att finnas en ordning som ska följas när det gäller uppståndelsen. Efter att ha sagt att "alla" kommer att ges möjligheten

att "göras levande", säger han detta: "Men var och en i sin egen ordning: Kristus som förstlingen." (1 Korintierbrevet 15:23). Förstlingsklassen, de trogna medlemmarna av Kristi symboliska kropp, kommer att vara först i ordning och rang. (1 Korintierbrevet 12:12,27). Om de är trogna i att förenas med Kristus genom att offra under detta nuvarande liv, kommer de att ingå i "förstlingsklassen". "Vet ni inte att alla vi som har döpts till Jesus Kristus har döpts till hans död? Därför har vi genom dopet begravts med honom i döden, för att vi, precis som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också ska vandra i ett nytt liv. För om vi har blivit förenade med honom i likhet med hans död, ska vi också bli det i likhet med hans uppståndelse." Romarbrevet 6:3-5

Kallet att tillhöra de första frukternas klass inleddes för flera århundraden sedan när vår Herre Jesus – kyrkans huvud – uppstod från de döda. Han var sannerligen den "förste" och den högst rankade bland de första frukterna. Sedan dess har en "liten hjord" av troende genom sin tro fått del av Frälsarens offer. Dessa har helgat, eller vigit, sig åt Herren och blivit medarvingar till Kristus. Om dessa skrev Paulus: "Om vi är barn, är vi också arvingar, Guds arvingar och medarvingar med Kristus, om vi bara lider med honom, för att vi också ska bli förhärligade tillsammans." "Om ni tillhör Kristus, är ni Abrahams säd och arvingar enligt löftet." Romarbrevet 8:17; Galaterbrevet 3:29

Tröstade av Gud

De som strävar efter att tillhöra den första fruktens klass har motiverats till denna handlingslinje av Guds många dyrbara löften. "Om vi nu är döda med Kristus, tror vi att vi också skall leva med honom. Vi vet att Kristus, som har uppväckts från de döda, inte längre

dör; döden har inte längre någon makt över honom.” (Romarbrevet 6:8,9). Detta är ytterligare ett exempel på den himmelske Faderns mäktiga kraft. Denna kraft som rör vår Herre Jesu uppståndelse stärker oss mot alla motståndarens angrepp. Den ersätter rädsla med mod och ger förnyad styrka åt de trötta. Samtidigt isolerar dock inte Guds kraft oss från våra nödvändiga prövningar och erfarenheter, och den skonar oss inte heller från lidande för rättfärdighetens skull. (1 Petrus 4:12-16). Snarare hjälper den oss att vänta på Herren och tålmodigt uthärda till slutet. Matteus 24:13

Detta är sannerligen det välsignade hoppet och arvet för hela Guds folk som önskar fortsätta att vandra i vår käre Herre Jesu fotspår. Dessa har förseglats av den ”heliga Anden som är löftet”, vilken genom Guds ord och försyn vittnar om att de är ”välkomna i den älskade”. (Efesierbrevet 1:13,6). Låt oss värna om dessa löften: ”Alla som leds av Guds Ande är Guds söner. Ty ni har inte fått en ande av slaveri för att återigen leva i fruktan, utan ni har fått en ande av adoption, genom vilken vi ropar: Abba, Fader. Anden själv vittnar tillsammans med vår ande om att vi är Guds barn.” ”Mina älskade, nu är vi Guds söner, och det har ännu inte blivit uppenbart vad vi skall bli; men vi vet att när han uppenbarar sig, skall vi bli lik honom, ty vi skall se honom såsom han är.” Romarbrevet 8:14-16; 1 Johannes 3:2

Uppväckelsen från de döda av de första frukterna, Kristusklassens huvud och kropp, är bara den första fasen i uppfyllandet av löftet om ett framtida liv för mänskligheten genom de dödas uppståndelse. Det gudomliga löftet är att ”det skall ske en uppståndelse av de döda, både de rättfärdiga och de orättfärdiga.” (Apostlagärningarna 24:15). Kristus skall ”sätta alla

herravälden och all makt och kraft under sig” för att lära alla människor rättfärdighet, sanning och kärlek. ”Ty han måste regera, tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Den sista fienden som skall förstöras är döden.” 1 Korintierbrevet 15:24-26

Att resa sig igen – återupprättelse

I Bibeln förekommer ordet ”uppståndelse” endast i Nya testamentet. Det är en översättning av det grekiska ordet anastasis, som betyder ”att stå upp igen”, ”återhämtning”, ”uppväckelse”. Andra grekiska ord används när man hänvisar till det tillfälliga uppvaknandet av dem som mirakulöst väckts från döden, men som därefter dog igen. Så var fallet med uppväckandet av Lasarus och andra, där varken det grekiska ordet anastasis eller dess engelska motsvarighet ”uppståndelse” används. Se Johannes 12:1.

Den ”lösen för alla” som vår Herre gav säkerställde möjligheten till en fullständig uppståndelse [anastasis] för alla. (1 Timoteus 2:5,6). Att definiera uppståndelse som endast innebär ett återuppvaknande till ett kort liv för att sedan dö igen skulle vara att begränsa Guds makt såväl som hans plan för mänskligheten. Ordets sanna innebörd rymmer tanken på fullständig återställning av allt som gått förlorat. Mänskligheten förlorade sin fullkomlighet och har befunnit sig i en nedåtgående spiral som har lett till moralisk förfall, sjukdom, sorg och slutligen död. Vår Herre Jesus dog för att återvinna allt som gått förlorat, och löftet om en uppståndelse är därför ett löfte om återställande av det som gått förlorat och sedan återvunnits. Lukas 19:10

För att uppskatta den fulla kraften i ordet anastasis, som pekar på återställande eller uppståndelse, måste

vi komma ihåg hur långt människan har fallit. Fullständigt återställande, som har säkerställts för mänskligheten av deras Förlossare, kommer att vara en fullständig och komplett återhämtning av allt som gick förlorat. Visst gick livet förlorat, men tillsammans med det kom all den åtföljande förnedringen – mental, moralisk och fysisk – som kulminerade i fullständig upplösning, det vill säga döden. Genom det frivilliga offret och den efterföljande uppståndelsen av världens Frälsare, vår Herre Jesus, kommer en fullständig åter, en upphöjelse till fullkomlighetens höjder och till Guds avbild och likhet, att åtnjutas av alla villiga och lydiga inom den mänskliga familjen under den rättfärdiga förvaltningen av Kristusklassen, huvud och kropp, under det messianska riket.

Återgång till fullkomlighet

Kristi tusenåriga rike ska bli uppståndelsedagen för mänskligheten. (Uppenbarelseboken 20:4, 6). Mänskligheten kommer dock inte att tvingas uppnå den storslagna andliga och moraliska fullkomlighet som står till buds för alla i Kristus. När de döda reser sig ur graven måste de själva samarbeta och ta del i det som rör deras egen uppståndelse till fullkomlighet. I graven har det inte funnits någon möjlighet att göra detta. Som Skriften säger oss: "Vad din hand än finner att göra, gör det med all din kraft; ty i graven, dit du går, finns varken arbete, planer, kunskap eller visdom." "Ty i döden finns inget minne av dig; vem skall tacka dig i graven?" Predikaren 9:10; Psaltaren 6:5

I Johannes 5:28–29 läser vi: "En stund kommer då alla som är i gravarna skall höra hans [Jesu] röst och komma ut, de som har gjort det goda till livets uppståndelse, och de som har gjort det onda till domens uppståndelse." Vilken välsignad bekräftelse,

att alla i sina gravar skall väckas upp vid de dödas uppståndelse. Det kommer att finnas två grupper som skall väckas upp, och under olika förhållanden. Som vi redan har påpekat, kommer de fullt helgade, som är trogna intill döden, att uppstå från döden till ett fullkomligt, himmelskt liv. De kommer att få den gudomliga naturen, över vilken döden inte längre kommer att ha någon makt eller kontroll. Uppenbarelseboken 2:10; 2 Petrus 1:4

Resten av mänskligheten kommer att väckas till en dom, eller prøvotid, under vilken de kommer att ha en möjlighet till fullständig upprättelse och återhämtning från synd och död. De måste följa instruktionerna under den tusenåriga domedagen. De kommer att ha de bästa förutsättningarna för att lära känna den himmelske Fadern genom vägledning av Kristus, huvudet och kroppen. Profeten har skrivit: "Öknens och ödemarken skall glädjas över dem, och öknen skall jubla och blomstra som en ros. ... Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron öppnas. ... Och där skall finnas en väg och en stig, och den skall kallas Helighetens väg; ... Och HERRENS återlösta skall återvända och komma till Sion med sånger och evig glädje på sina huvuden; de skall få glädje och fröjd, och sorg och suckar skall fly bort." Jesaja 35:1,5,8,10

Denna underbara skriftställe avslöjar hur jorden ska föras till den fullkomlighet som Gud har avsett för den. Jordan kommer återigen att bli ett glatt hem och ett vackert paradiset för mänskligheten. Messias rike kommer inte bara att upplyfta mänskligheten utan också bringa fullkomlighetens välsignelser till jorden. Gud har förutsett alla nödvändigheter i sin plan och kommer att sörja för alla behov hos sin mänskliga skapelse. Han har lovat att befria mänskligheten från

Satans makt och hans förblindande inflytande.
Uppenbarelseboken 20:1-3

Välsignelserna i Kristi rike kommer slutligen att öppna de blindas ögon, både fysiskt och symboliskt. All okunnighet, fördomar och vidskepelse kommer att avlägsnas. Alla ska komma till en korrekt kunskap om sanningen angående den gudomliga karaktären och egenskaperna, och särskilt Guds kärlek. Följaktligen ska den sanna kunskapen om Herren fylla hela jorden "som vattnet täcker havet". (Jesaja 11:9). Inte bara kommer människornas kroppar att bli helade, utan även deras sinnen och hjärtan kommer på samma sätt att befrias från syndens bojar. Detta är målet och det stora verket för det messianska riket. När riket är upprättat kommer välsignelser av fred, glädje och liv att börja strömma till alla människor. Vi gläder oss över att Gud har en plan för hela världen, som innefattar ett slut på allt det som har skiljt mänskligheten från hans kärlek. "De skall inte lära var och en sin nästa och var och en sin broder och säga: Känn Herren! Ty alla skall känna mig, från den minste till den störste." Hebreerbrevet 8:11

Johannes Uppenbararen såg dessa förhållanden i en vision och sade: "Jag såg en ny himmel och en ny jord, ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit, och havet fanns inte längre. Och jag, Johannes, såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ned från Gud ur himlen, beredd som en brud som smyckats för sin man. Och jag hörde en stor röst ur himlen säga: Se, Guds tabernakel är hos människorna, och han skall bo hos dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem och vara deras Gud. Och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon, och döden skall inte längre finnas, inte

heller sorg eller gråt, och ingen smärta skall längre finnas, ty det som tidigare var har förgåtts. Och han som satt på tronen sade: Se, jag gör allt nytt. Och han sade till mig: Skriv, ty dessa ord är sanna och trovärdiga.” Uppenbarelseboken 21:1-5

Mänskligheten kommer återigen att ha herravälde över jorden och kommer att kunna leva i fred och glädje för evigt. Alla kommer att ha lärt sig läxorna fullt ut utifrån Jesu ord, som sade: ”Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt sinne och av all din kraft. ... Du skall älska din nästa som dig själv.” Markus 12:30,31

Kärlek är den viktigaste dygd som mänskligheten måste lära sig och tillämpa. ”Kärleken är uppfyllandet” av Guds lag. (Romarbrevet 13:10). Alla som önskar leva på en fullkomlig jord för evigt måste uppnå denna kärlek. Detta karaktärsdrag, som Guds lag ställer som villkor för livet, är fullkomlig kärlek. I slutändan måste denna lag styra alla Guds intelligenta varelser som kommer att få evigt liv. När människan är fullständigt återställd till Guds avbild, kommer varje person att älska honom, hans älskade Son, och hela mänsklighetens broderskap.

När Lasarus dog försökte Jesus trösta hans sörjande syster Marta. ”Jesus sade till henne: Din bror skall uppstå igen. Marta svarade honom: Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den yttersta dagen. Jesus sade till henne: Jag är uppståndelsen och livet; den som tror på mig, han skall leva, även om han dör; och var och en som lever och tror på mig skall aldrig dö.” (Johannes 11:23–26). Med förväntan ser vi fram emot den tid då dessa innerliga ord kommer att uppfyllas fullt ut för varje människa över hela jorden.

Bibelstudier

Lektion för 5 april

Uppståndelsens hopp

Nyckelvers: "Nu har Kristus uppstått från de döda och blivit förstlingen bland dem som har somnat in."

1 Korintierbrevet 15:20

**Utvalda bibelställen:
1 Korintierbrevet 15:12-28**

Om det finns en förstling, måste det finnas en "efterling". Logiken är uppenbar. Aposteln Paulus resonemang om uppståndelsen är kraftfullt och utgör den fasta teologiska grunden för vår kristna tro.

Kristus uppstod från de döda – inte i allegorisk mening. Han uppstod bokstavligen från de döda. Han vittnade själv: "Jag är den som lever, och jag var död, och se, jag lever i evighet." (Uppenbarelsboken 1:18). Eftersom han lever är vårt hopp om livet efter döden inte flyktigt utan verkligt. Lika säkert som hela mänskligheten dör i Adam, lika säkert kommer alla att göras levande i Kristus. "Ty såsom alla dör i Adam, så skall också alla göras levande i Kristus." 1 Korintierbrevet 15:22

Paulus budskap till korintierna stämde överens med hans tidigare undervisning i ämnet. På Areopagen i Aten höll han en av de mest minnesvärda predikningarna som finns nedtecknade i Skriften. Angående uppståndelsen förkunnade Paulus att Gud "har bestämt en dag då han skall döma världen med rättfärdighet genom den man som han har utsett. Han

har gett alla en försäkran om detta genom att uppväcka honom från de döda. Och när de hörde om de dödas uppståndelse, hånade vissa, medan andra sade: "Vi vill höra dig igen om detta." (Apg 17:31,32). Jesu uppståndelse ger försäkran om att alla kommer att få möjlighet till evigt liv. Gud "uppväckte vår Herre Jesus från de döda, som överlämnades på grund av våra överträdelser och uppväcktes på grund av vår rättfärdiggörelse." (Romarbrevet 4:24,25). Jesu uppståndelse från de döda är grunden för vår rättfärdiggörelse. Den är grunden för vårt hopp om livet efter döden.

Märkligt nog framförde vissa bröder i församlingen i Korint ett upprörande påstående. "Om nu Kristus predikas som uppväckt från de döda, hur kan då vissa bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda?" (1 Korintierbrevet 15:12). Hur kunde det komma sig att kristna förnekade läran om uppståndelsen? Var de okunniga? Det tror vi inte. De korintiska uppståndelseförnekarna var troligen högutbildade saddukéer som hade konverterat till kristendomen. Deras sekter hade en märklig uppfattning om att det inte finns någon uppståndelse!

Paulus utnyttjade detta faktum till sin fördel när han försvarade sig mot förföljelsen från judarna. "När Paulus märkte att en del var saddukéer och andra fariséer, ropade han i rådet: Män och bröder, jag är farisé, son till en farisé; angående hoppet och de dödas uppståndelse står jag inför rätta! Och när han hade sagt detta, uppstod en oenighet mellan fariséerna och sadducéerna, och församlingen delades. Ty sadducéerna säger att det inte finns någon uppståndelse – och ingen ängel eller ande; men fariséerna bekänner båda." Apostlagärningarna 23:6-8

I Apostlagärningarna står det att "Guds ord spreds, och antalet lärjungar ökade kraftigt i Jerusalem, och en stor del av prästerna [varav majoriteten var saddukéer – se Apostlagärningarna 5:17] blev troende." (Apg 6:7). Paulus kraftfulla argument var avgörande för att motverka sadducéernas missuppfattning. Vi tackar Gud för en klarare syn på Kristi försoningsverk och hoppet om uppståndelsen.

Ge kejsaren vad kejsaren tillhör och Gud vad Gud tillhör

Nyckelvers: ”Jesus svarade och sade till dem: Ge kejsaren vad kejsaren tillhör, och Gud vad Gud tillhör. Och de förundrade sig över honom.”
Markus 12:17

Utvalda bibelverser:
Markus 12:13-17

Även vi förundras över Jesu visdom och läror. Vår nyckelvers har blivit en del av det allmänna språkbruket i olika kristna länder. Två årtusenden efter att Jesus yttrade dessa ord klingar de fortfarande som en stor sanning.

I sammanhanget med nyckelversen ser vi hur fariséerna och herodianerna, som ogillade varandra, förenade sig för att sätta vår Herre i en fälla. Deras ord var falska. ”Och de sände några av fariséerna och några av herodianerna till honom för att sätta honom i en fälla genom hans ord. Och de kom och sade till honom: ’Mästare, vi vet att du är sannfärdig och inte bryr dig om någons åsikt. För du låter dig inte påverkas av yttre intryck utan undervisar verkligen om Guds väg. Är det lagligt att betala skatt till kejsaren, eller inte? Ska vi betala den, eller ska vi inte?’ (Markus 12:13,14). Deras ord var hycklande och djupt rotade i deras hjärtan. De trodde inte för ett ögonblick att Jesus ”verkligen undervisade om Guds väg”. Jesus genomsådade deras onda motiv och svarade: ”Varför prövar ni mig, ni hycklare? Visa mig skattepengarna.” Då gav de honom en denar.” (Matteus 22:18,19). Det

faktum att fariséerna och herodianerna gav honom en denar var ytterligare ett bevis på deras bedrägeri.

Den judiska sikeln var myntet som användes för tempeltjänsten. Denaren var ett romerskt mynt. Den romerska skatten betalades i denarer. Jesu motståndare, som hade det myntet i sin börs och erbjöd det istället för sikeln, visade att de själva trodde att det var lagligt att betala skatt till kejsaren. Deras påståenden var därför falska.

Jesus tog myntet i sina händer och höll upp det så att alla kunde se det. Han frågade: "Vems bild och inskrift är detta?" De svarade honom: "Kejsarens." Jesus svarade och sade till dem: "Ge kejsaren vad kejsaren tillhör, och Gud vad Gud tillhör." Och de förundrade sig över honom. (Markus 12:16,17). Matteusevangeliet tillägger att de sedan "lämnade honom och gick sin väg." (Matteus 22:22). De hade gått i sin egen fälla; deras komplott misslyckades och är nedtecknad som en läxa för eftervärlden.

Som kristna i dagens förvirrade värld står vi inför polariserande frågor om hur vi ska utöva vår tro. Motsatta filosofier försöker använda Skriften för att stärka sin ståndpunkt. När vi dras i många olika riktningar förblir Kristus och hans läror vårt ankare. Låt oss först tjäna Gud, vår Skapare. Låt oss följa Jesu enkla läror om kärlek till Gud och kärlek till vår nästa. Låt oss till och med älska våra fiender! Jesus sade: "Jag säger till er som lyssnar: Älska era fiender, gör gott mot dem som hatar er, välsigna dem som förbannar er och be för dem som förföljer er. Till den som slår er på ena kinden, vänd också den andra. Och från den som tar er mantel, håll inte heller tillbaka er tunika." Lukas 6:27-29

Den gyllene regeln lyser med sitt strålande ljus på vår dagliga vandring. "Precis som ni vill att människor ska göra mot er, så ska ni också göra mot dem." (Lukas 6:31). Låt oss ge "kejsaren" det som tillhör honom enligt lagen och ge Gud allt vi har.

Var som ett barn

Nyckelvers: ”Sannerligen, jag säger er: Den som inte tar emot Guds rike som ett litet barn kommer aldrig att komma in i det.”

Markus 10:15

Utvalda bibelverser:

Markus 10:13-16

Det verkar anmärkningsvärt olikt Jesu lärjungar att de skulle tillrättvisa dem som sökte Mästarens välsignelse över de små barnen. Kanske var det den långa dagen med undervisning, konflikten med fariséerna eller den känsliga diskussionen om skilsmässa som utlöste deras reaktion. De kanske försökte skydda de små från att utsättas för ett så vuxet tema. Kanske var de upptagna av sina framtida roller i riket. Vem skulle sitta till höger om Jesus och vem till vänster? Det var inte rätt tidpunkt för distraktioner från små barn. Tvärtom var Jesus missnöjd med den riktning hans lärjungar tog. De missade en viktig punkt om riket och dess hierarki.

I sitt missnöje befallde Jesus: ”Låt de små barnen komma till mig, och hindra dem inte; ty sådana är Guds rike. Sannerligen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett litet barn kommer aldrig att komma in i det. Och han tog dem i sina armar, lade händerna på dem och välsignade dem.” (Markus 10:14-16). Vad menade Jesus med ”Guds rike tillhör sådana”, som förkroppsligas i små barn?

De var tillräckligt små för att kunna lyftas upp i Jesu armar. Jesus hade en liknande upplevelse när han var

ganska ung. ”Se, det fanns en man i Jerusalem som hette Simeon, och denne man var rättfärdig och from och väntade på Israels tröst, och den Helige Ande var över honom. Och det hade uppenbarats för honom av den Helige Ande att han inte skulle se döden innan han hade sett Herrens Kristus. Så kom han genom Anden till templet. Och när föräldrarna förde in barnet Jesus för att göra med honom enligt lagens sed, tog han honom i sina armar och lovade Gud och sade: Herre, nu låter du din tjänare gå i frid, enligt ditt ord; ty mina ögon har sett din frälsning, som du har berett inför alla folk, ett ljus för att bringa uppenbarelse till hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.” Lukas 2:25-32

Sådana små barn som välsignades av Jesus hade oskuld i hjärta och tanke. Fria från cynism, fördomar, rasism, nationalism, girighet, hat och andra brister hos den fallna människan, förkroppsligade de den hjärtats renhet, kärlek och tillit som kommer att råda i Guds rike.

Jesajas vision om det fredliga riket visar den aktiva roll som ”barnsliga” hjärtan spelar. ”Vargen skall bo tillsammans med lammet, leoparden skall ligga tillsammans med getungen, kalven och lejonungen och det feta djuret skall vara tillsammans, och ett litet barn skall leda dem. Ko och björn skall beta, deras ungar skall ligga tillsammans, och lejonet skall äta halm som oxen. Det ammande barnet skall leka vid kobrans håla, och det avvanda barnet skall lägga sin hand i huggormens bo. De skall inte skada eller förstöra på hela mitt heliga berg, ty jorden skall vara full av kunskap om Herren, såsom vattnet täcker havet.” (Jesaja 11:6-9). Var ”som ett litet barn”, ty sådana är Guds rike.

Undervisa familjen

Nyckelverser: ”Dessa ord som jag i dag ger dig skall du lägga på hjärtat. Du skall inpränta dem i dina barn och tala om dem när du sitter hemma, när du går på vägen, när du lägger dig och när du står upp.”

5 Mosebok 6:6,7

Utvalda bibelverser:

5 Mosebok 6:3-9

Våra nyckelverser förutsåg den snabba moderna världen. Vår värld är fylld av ständiga och ööverträffade distraktioner. Mobiltelefoner håller oss fångna under sitt inflytande. Timmar av bläddring, meddelanden och sökande efter ”viktig” information bidrar alla till andliga störningar. En rapport från Världshälsoorganisationen från 2024 fann:

- 11 % av ungdomarna visar tecken på problematiskt beteende på sociala medier, en ökning från 7 % år 2018. Flickor drabbas särskilt hårt – 13 % jämfört med 9 % för pojkar.
- Problematisk användning är förknippad med sämre psykiskt och socialt välbefinnande, ökad substansanvändning och sömnstörningar, vilket allt ökar sårbarheten för ångest och depression.

Kliniker betonar att algoritmer som är utformade för att maximera engagemanget kan överväldiga ungdomars självregleringssystem, som fortfarande är under utveckling, vilket ökar risken för tvångsmässigt användande, jämförelseångest och cybermobbing.

Nästan överallt vi går ser vi vuxna som är uppslukade av sina telefoner, till och med när de kör bil. Barn sitter redan från tidig ålder i kundvagnar eller barnstolar på restauranger med sin digitala underhållning. Vi tror att en paus från den digitala världen kan främja välbefinnande och inre frid.

Vi förringar inte användningen av dagens tekniska underverk. Vi förespråkar dock en lugnande balsam som motvikt. Den beskrivs i Skriften som "den hemliga platsen" som vi kan gå in i och njuta av den frid, stillhet och visdom som Guds ord ger. "Den som bor i den Högstes hemliga plats skall vila i den Allsmäktiges skugga. ... Han är min tillflykt och min fästning; min Gud, på honom vill jag förlita mig." (Psaltaren 91:1,2). Hur kommer vi till den tillflykten? Ännu viktigare, för dagens lektion, är hur vi kan vägleda våra barn dit?

Våra nyckelverser ger kloka råd om en gudfruktig atmosfär i hemmet. Familjeläsning av Bibeln har ett djupt hälsosamt inflytande på livet. Det börjar med familjens överhuvud, som måste värna om Guds ord i sitt hjärta. Sedan ska man, från hjärtat, dagligen tala om dygderna i Guds lag. Tänk på psalmistens ord: "HERRENS lag är fullkomlig, den vederkvicker själen; HERRENS vittnesbörd är säkert, det gör den enfaldige vis; HERRENS stadgar är rätta, de gläder hjärtat; HERRENS bud är rent, det upplyser ögonen; HERRENS fruktan är ren, den består för evigt; HERRENS domar är sanna och rättfärdiga i allt. De är mer eftertraktade än guld. ... Dessutom varnas din tjänare genom dem, och i att hålla dem finns stor belöning." Psalm 19:7-11

När vi inser kraften i denna psalms budskap, hur skulle vi kunna förespråka något mindre än ett hem fyllt med kunskap om vår store Skapare? Aposteln Paulus var

en underbar andlig far. Han konstaterade kärleksfullt: "Även om ni skulle ha tiotusen lärare i Kristus, har ni ändå inte många fäder; ty i Kristus Jesus har jag fött er genom evangeliet." (1 Korintierbrevet 4:15). "Fäder, retas inte era barn, så att de inte blir modlösa." (Kolosserbrevet 3:21). Må vi ha nåd och visdom att vägleda våra barn till och genom Guds ord vid varje tillfälle.

Tecken på lärjungaskap

"Vi minns utan upphörande ert arbete i tro, er möda i kärlek och ert tålmod i hoppet på vår Herre Jesus Kristus inför Gud och vår Fader."

1 Tessalonikerbrevet 1:3

Kristi lärjungar är de som har tagit emot Jesus som sin Frälsare. Dessutom har de ägnat sina liv åt den gudomliga sak som han representerar genom att ta emot hans inbjudan att ta upp sitt kors och följa i hans fotspår, till och med döden. (Matteus 16:24). Ordet "lärjunge" betyder "en som lär sig eller en elev", och Kristi lärjungar får sin undervisning av Jesus, som de accepterar som sin Mästare och vars instruktioner återspeglar deras himmelske Faders vilja.

Jesus sade om Natanael: "Se, en sann israelit, i vilken det inte finns något svek!" (Johannes 1:47). Detta innebär att det på Jesu tid fanns sådana som betraktades som israeliter, men som inte var det, eftersom deras liv inte var tillräckligt i samklang med Israels Guds vilja. På grund av detta accepterade de inte Jesus som sin utlovade Messias. Detsamma gäller det andliga Israel i nutiden, som består av Kristi lärjungar. Det finns "sanna" lärjungar. Men det finns också sådana som påstår sig vara Jesu efterföljare, men som endast är lärjungar till namnet, eftersom de inte följer Mästarens läror.

Uppriktighet i hjärtat är en av de grundläggande förutsättningarna för att vara en sann lärjunge. De som är uppriktiga kommer att sträva efter att visa sin tro inte bara med ord, utan också med handlingar. Aposteln

Johannes skrev: "Mina små barn, låt oss inte älska med ord eller med tungan, utan i handling och sanning. Och därigenom vet vi att vi är av sanningen och kan försäkra våra hjärtan inför honom." 1 Johannes 3:18,19

Bröderna i Tessalonika, till vilka vår inledande text är riktad, var uppenbarligen mycket trogna "i handling och sanning" och visade därmed att deras bekännelse som lärjungar var äkta. Paulus berömde dem för deras troens gärningar, kärlekens möda och hoppets tålmod. Varje sann Kristi lärjunge måste ha en tro som kan flytta berg, vara fylld av kärlek och vara tålmodig och uthållig i tjänsten för Herren, Sanningen och bröderna.

Trosgärning

Paulus berömde bröderna i Tessalonika för deras "trosgärningar". Detta är ett mycket passande uttryck, för där sann tro finns kommer det oundvikligen att finnas gärningar förknippade med den. Jakob sammanfattade detta mycket väl när han skrev: "Om tron inte har gärningar, är den död i sig själv. Ja, en man kan säga: 'Du har tro, och jag har gärningar; visa mig din tro utan dina gärningar, så skall jag visa dig min tro genom mina gärningar. (Jakob 2:17,18). Den illustration som Jakob använde var fallet med en fattig broder eller syster som kom in i vår gemenskap. (Jakob 2:15,16). Om personen ignoreras, avslöjar det en brist på de gärningar som borde följa av en sann tro.

Det finns många sätt på vilka tron verkar. I sitt brev till de hebreiska bröderna nämner Paulus många av dessa. När vi citerar delar av denna redogörelse läser vi: "Genom tron offrade Abel till Gud ett bättre offer än

Kain, som var en ” ; ... Genom tron byggde Noa, efter att ha blivit varnad av Gud om saker som ännu inte syntes, i fruktan en ark för att rädda sitt hus; ... Genom tro lydde Abraham, när han kallades att dra ut till en plats som han senare skulle få som arv; ... Genom tro fick också Sara själv kraft att bli gravid och födde ett barn när hon var för gammal; ... Genom tro offrade Abraham, när han prövades, Isak; ... Genom tro välsignade Jakob, när han låg för döden, båda Josefs söner; ... Genom tro nämnde Josef, när han dog, Israels barns uttåg och gav befallning om sina ben; ... Genom tro vägrade Mose, när han blev vuxen, att kallas Faraos dotters son; han valde hellre att lida med Guds folk än att för en tid njuta av syndens nöjen.” Hebreerbrevet 11:4-25

Detta är bara några av de uttryck för tro som Paulus hämtade från många av personerna i Gamla testamentet. Sedan tillägger han: ”Vad skall jag mer säga? Tiden räcker inte till för att berätta om Gideon, Barak, Simson och Jefta, inte heller om David, Samuel och profeterna, som genom tro erövrade riken, utövade rättfärdighet, uppnådde löften, stoppade lejonens gap, släckte eldens våld, undkom svärdets egg, blev starka ur svaghet, blev tappra i strid, drev främmande härar på flykt. Kvinnor fick sina döda uppväckta till liv igen.” Hebreerbrevet 11:32-35

Här nämner Paulus troens gärningar i fall där Herren belönade de troende på sätt som visade att han var nöjd med dem. Sedan fortsätter han: ”Andra utsattes för grymma hån och a piskningar, ja, dessutom för bojor och fängelse. De stenades, sågades itu, frestades, dödades med svärd; de vandrade omkring i får- och getskinn, fattiga, bedrövade, plågade; (av vilka världen inte var värdig). De vandrade omkring i öknar

och i bergen och i jordens hålor och grottor.”
Hebreerbrevet 11:36–38

Som framgår här hade många erfarenheter av prövningar och förföljelse eftersom de genom sin tro stod upp för Herrens sak och inte ville kompromissa med de onda krafter som omgav dem. Ett bra exempel på detta är fallet med Daniels tre vänner, som vägrade att böja sig för den bild som hade restes på Nebukadnessars befallning. De som vägrade att tillbe denna bild skulle kastas i en eldugn och förintas. (Daniel 3:1–12). När de fick en andra chans, och efter en varning från Nebukadnessar, sade dessa trogna ståndaktiga män: ”Om så är fallet, kan vår Gud, som vi tjänar, rädda oss ur den brinnande eldugnen, och han kommer att rädda oss ur din hand, o konung. Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi inte kommer att tjäna dina gudar eller tillbe den gyllene staty som du har rest.” Daniel 3:17,18

Här var trons verk att vägra att tillbe den gyllene staty som Nebukadnessar hade rest. Dessa tre hebreer hade tro att deras Gud kunde rädda dem från en grym död i en brinnande ugn. Å andra sidan visste de inte om detta skulle vara hans vilja för dem. Men tron verkade så att de fick seger över frestelsen, oavsett vad utgången skulle bli. De hade tro att om de dog, så var det för att deras Gud såg att detta var det bästa. Deras verkliga hopp var befrielse i ”en bättre uppståndelse”. Hebreerbrevet 11:35

Kärlekens verk

Det finns många sätt på vilka kärleken arbetar. Till de hebreiska bröderna skrev Paulus: ”Gud är inte orättfärdig så att han glömmer ert arbete och er kärleksgärning, som ni har visat mot hans namn,

genom att ni har tjänat de heliga och fortfarande tjänar dem.” (Hebreerbrevet 6:10). Här avser ”kärlekens möda” att verka för brödernas bästa. Detta stämmer överens med Mästarens instruktion att vi ska älska varandra så som han älskade oss. Hans kärlek till oss fick honom att offra sitt liv för vår skull. Därför skrev Johannes i sin uppmaning att vi ska vara fyllda av kärlek: ”Vi bör offra våra liv för bröderna.” 1 Johannes 3:16

Kärlekens arbete är frivilligt. Man kan drivas av kärlek men inte tvingas. Kärlek bygger på osjälviskhet och kommer från Gud. I Gud har vi det yppersta exemplet på kärlek. Alla hans skapelser är ur ett perspektiv ett bevis på hans kärlek. Han behövde inte de saker han skapade. De var till för hans skapelses bästa. Det mest framstående beviset på Guds kärlek är gåvan av hans enfödde Son som världens Frälsare och Räddare. ”Ty så älskade Gud världen att han gav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.” Johannes 3:16

I flera fall i Nya testamentet översätts det grekiska ordet agape – som betyder kärlek – med ”välgörenhet”. Även om de flesta bibelstudenter föredrar ordet ”kärlek” framför ”välgörenhet”, ligger ändå ren välgörenhet närmare i betydelse det som Skrifterna beskriver som gudomlig kärlek. Nästa kärlek är att ge till dem från vilka det inte finns något hopp om att få något tillbaka. Detta gällde Guds gåva av sin Son. När vi tar emot denna gåva är det med förståelsen att det inte finns något vi kan göra för att återgälda den. Allt vi kan göra är att uttrycka vår tacksamhet genom att ta emot gåvan och helhjärtat ägna våra liv åt den som gav den.

Kärleken arbetar, kärleken ger, och därmed manifesterar sig kärleken i tjänsten för Herren, Sanningen och bröderna – allt utan "några förbehåll". Där kärleken fyller hjärtat kommer det att finnas kärlekens gärningar. Det kommer att finnas dagliga uppoffringar för andras skull, särskilt för brödernas. Det kommer att finnas en brinnande iver att tjäna Herren och att förkunna hans lov. När sådana manifestationer saknas betyder det helt enkelt att kärleken saknas. Som Johannes frågade: "Hur bor Guds kärlek" i en sådan person? 1 Johannes 3:17

Paulus nämner andra kärleksgärningar som ska finnas i hjärtat och livet hos Herrens lärjungar. "Kärleken är tålig och vänlig; ... den avundas inte; ... den skryter inte, den är inte uppblåst, den uppför sig inte opassande, den söker inte sitt eget, den blir inte lättretlig, den tänker inte ont; den gläder sig inte över orättfärdighet, utan gläder sig över sanningen; den bär allt, tror allt, hoppas allt, uthärdar allt. Kärleken upphör aldrig." (1 Korintierbrevet 13:4–8). Man kan inte förvänta sig att vi i vårt fallna kött kan vara så fyllda av kärlek att vi fullkomligt lever upp till dessa olika egenskaper. Men om vi har en innerlig önskan att göra det, kommer de i stor utsträckning att visa sig i vårt umgänge med varandra och även gentemot dem vi kommer i kontakt med i världen.

Tålmodigt hopp

Paulus berömmar också de tessalonikanska brödernas "tålmod i hoppet på vår Herre Jesus Kristus". På ett annat ställe skrev han: "Vi är frälsta genom hoppet; men det hopp som man ser är inte hopp; ty vad man ser, varför hoppas man då på?" (Romarbrevet 8:24). Som Kristi lärjungar hoppas vi på det som Herren har lovat, det som vi ännu inte ser. Det

viktigaste av dessa i den tidiga kyrkan var upprättandet av Kristi rike, där de hoppades att få leva och regera med honom (Uppenbarelseboken 20:6). Vi gläder oss över att inse att vi lever allt närmare den tiden, men vi väntar fortfarande på att hoppet om att leva och regera med Kristus ska uppfyllas. Vi, precis som lärjungarna i den tidiga kyrkan, behöver fortfarande "tålmodets hopp".

Denna väntan kräver tålmod och uthållighet, för medan vi väntar finns det prövningar att uthärda. Paulus skrev återigen: "Vi berömmar oss också av våra prövningar, eftersom vi vet att prövning ger tålmod, och tålmod ger erfarenhet, och erfarenhet ger hopp. Och hoppet gör oss inte besvikna, eftersom Guds kärlek har utgjutits i våra hjärtan genom den Helige Ande som har givits oss." Romarbrevet 5:3-5

I Hebreerbrevet läser vi om Kristi utlovade återkomst, som är direkt förknippad med lärjungarnas behov av tålmod. "Ni behöver tålmod, så att ni, efter att ha gjort Guds vilja, kan få det som är utlovat. För ännu en liten stund, så kommer den som skall komma, och han dröjer inte. Nu skall den rättfärdige leva av tro, men om någon drar sig tillbaka, skall min själ inte ha behag i honom." (Hebreerbrevet 10:36-38). Hos aposteln Jakob läser vi: "Var därför tålmodiga, bröder, till Herrens ankomst [grekiska: närvaro]. Se, jordbrukaren väntar på jordens dyrbara frukt och har lång tålmod med den, tills han får tidigt och sent regn. Var också tålmodiga; stärk era hjärtan, ty Herrens ankomst [närvaro] närmar sig." Jakob 5:7,8

I sin försyn har Herren ofta låtit sitt folk tro att utvecklingen i genomförandet av hans plan var närmare än vad den ofta har visat sig vara. Detta gäller särskilt Kristi återkomst och upprättandet av hans rike.

Många av lärjungarna i den tidiga kyrkan trodde att Kristi återkomst var mycket nära. Ändå kunde Petrus och andra, innan de avslutade sin vandring, se att den inte skulle äga rum under deras livstid. Det är dock tveksamt om någon insåg att så många århundraden skulle förflyta innan denna enastående händelse i Guds plan skulle äga rum.

Trots detta var detta härliga hopp så värdefullt att de varje dag väntade på att det skulle förverkligas genom att utöva tålamod och uthållighet. Så var det också med bröderna i Tessalonika, och att döma av Paulus iakttagelse i vårt utvalda textstycke väntade de tålmodigt på att deras hopp skulle uppfyllas på rätt sätt genom att fortsätta vara aktiva i Herrens tjänst. De väntade aktivt.

Förkunna budskapet

I det bibelställe vi tar upp berömde aposteln Paulus de troende i Tessalonika för deras troens gärningar, och han syftade då på deras insatser för att förkunna Kristi evangelium. Detta framgår tydligt av sammanhanget i apostelns ord. I de följande verserna läser vi: "Vårt evangelium kom inte till er bara i ord, utan också i kraft och i den Helige Ande och i stor visshet, såsom ni vet vilka slags människor vi var bland er för er skull. Och ni blev efterföljare av oss och av Herren J , efter att ha tagit emot ordet under stor bedrövelse, med den Helige Andens glädje, så att ni blev förebilder för alla som tror i Makedonien och Akaja. Ty från er har Herrens ord inte bara spridit sig i Makedonien och Akaja, utan också överallt har er tro på Gud blivit känd, så att vi inte behöver säga något. 1 Tessalonikerbrevet 1:5-8

Här talar Paulus om hur han vittnade om evangeliet för dem som hade blivit lärjungar i Tessalonika. Hans iver och trofasthet hade blivit uppenbar för dem. Han nämner att de hade blivit hans efterföljare, precis som han var Kristi efterföljare, och efterliknade hans missionärsiver i att förkunna det glada budskapet. På grund av detta hade de i sin tur blivit förebilder "för alla som tror i Makedonien och Akaja". Sedan förklarar han varför: "Ty från er har Herrens ord inte bara spridit sig i Makedonien och Akaja, utan också överallt där er tro på Gud har blivit känd." Detta är anmärkningsvärda uttalanden!

Jesus, vår Herre och Lärare, vars lärjungar vi bekänner oss vara, lämnade instruktioner om att vi skulle vara hans vittnen över hela jorden. (Matteus 28:19; Apostlagärningarna 1:8). Om vi har tro på honom och på hans ledarskap, kommer vi att lyda hans instruktioner. En underlåtenhet att lyda helhjärtat skulle vara ett bevis på bristande tro, eftersom detta troens verk skulle saknas i vårt dagliga liv. Låt oss hellre vara som bröderna i Tessalonika, som förkunnade Herrens ord vida omkring. På så sätt visade de sin trofasthet genom att följa det exempel som Paulus hade gett dem. De följde honom så som han följde Jesus, som själv också var trofast i att förkunna evangeliet om riket. Matteus 4:17; Lukas 4:43

Samma prövning idag

Vi befinner oss i dag i en mycket mer kunnig position när det gäller genomförandet av Guds plan än vad de i den tidiga kyrkan gjorde. Ändå står även vi inför prövningen att uthålligt stå ut. Vi skulle alla vilja se en snabb förverkligande av våra förhoppningar om Guds rike, men vi har ingen försäkran om när detta kommer att ske. Liksom bröderna på Paulus tid uppmanas även

vi att fortsätta att offra våra liv i Herrens tjänst utan att veta hur länge vi kommer att kallas att tjäna, offra och lida på detta sätt.

Det är därför vi behöver hoppets tålmodiga uthållighet. Det är denna tålmod som kommer att göra det möjligt för oss att behålla vårt hopp oavsett hur lång väntetiden må vara, och oavsett hur svåra våra upplevelser i Herrens tjänst må vara medan vi aktivt väntar. Detta är verkligen en prövning av uthållighet. Låt oss inte förlora vår ursprungliga entusiasm för Sanningen och dess tjänst bara för att det verkar finnas en fördröjning i förverkligandet av våra förhoppningar. Gud är en perfekt tidtagare, och varje detalj i hans plan utspelar sig exakt när han har bestämt att den ska göra det. Om visionen för oss verkar dröja, låt oss inse att så inte är fallet. (Habackuk 2:3; Hebreerbrevet 10:37). Snarare prövar Herren vårt tålmod i hoppet och ser hur ivriga vi fortsätter att vara i hans tjänst, oavsett hur lång väntan kan tyckas vara.

När Paulus försäkrade de hebreiska bröderna om att Gud inte var orättfärdig så att han skulle glömma deras kärleksgärningar, tillade han: "Vi önskar att var och en av er visar samma flit till full visshet om hoppet till slutet." (Hebreerbrevet 6:10,11). Det räcker inte att vårt troens verk, kärlekens möda och hoppets tålmod fortsätter vare sig under en kort tid eller i många år. Prövningen för ett sant t lärjungaskap är trofasthet till slutet av den smala vägen, till och med döden. "Var trofast till döden, så skall jag ge dig livets krona." Uppenbarelseboken 2:10

När Jesus förklarade liknelsen om såningsmannen sade han: "Liknelsen är denna: Säd är Guds ord. De vid vägkanten är de som hör; sedan kommer djävulen och tar bort ordet ur deras hjärtan, så att de inte ska

tro och bli frälsta. De på klippan är de som, när de hör, tar emot ordet med glädje; och dessa har ingen rot, de tror en tid, men faller bort i frestelsens stund. Och det som föll bland törnen är de som, när de har hört, går ut och kvävs av livets bekymmer, rikedomar och nöjen och bär ingen frukt till mognad. Men det på den goda jorden är de som, med ett ärligt och gott hjärta, efter att ha hört ordet, bevarar det och bär frukt med tålamod.” Lukas 8:11-15

Fröet som föll bland törnen innehåller en särskild varning till alla Herrens lärjungar. Vi måste vara på vår vakt så att inte detta livets bekymmer i onödan stör vårt troens verk och kärlekens arbete. ”Uthållighet i att göra det goda” är det bästa skyddet mot denna fara, tillsammans med bön om ousinlig styrka att fortsätta arbeta tills vår vandring är fullbordad. Romarbrevet 2:7

Slutligen, angående den tjänare som troget förvaltade Herrens egendom, läser vi i liknelsen om talenterna: ”Hans herre sade till honom: ’Bra gjort, du gode och trogne tjänare; du har varit trogen i det lilla, jag skall sätta dig över mycket; gå in i din herres glädje.’” (Matteus 25:21). Må vi alla troget fortsätta vårt arbete i tro, kärlekens möda och hoppets tålamod, ”inför Gud och vår Fader”, tills vår jordiska vistelse är slut.